

Forfatter: Magnússon, Arní

Titel: BREV TIL: Torfæus, Thormod FRA: Magnússon, Arní (1697-02-27)

Citation: Magnússon, Arní : "BREV TIL: Torfæus, Thormod FRA: Magnússon, Arní (1697-02-27)", i *Arne Magnussen - Brevveksling med Torfæus (Þormóður Torfason)*, Nordisk Forlag, s. 192. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991698-000-shoot-L0019916980000063.pdf> (tilgået 07. maj 2024)

Anvendt udgave: Arne Magnussen - Brevveksling med Torfæus (Þormóður Torfason)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

ARNE MAGNUSSON TIL TORFÆUS. København 27. februar 1697. Access. 8. Egenh. Rødt laksegl.

Nylik har A. M. sendt et par ord om sig selv; disse linjer skriver han for at lade T. vide, at han for 8 dage siden er bleven udnævnt til arkivsekretær, rigtignok foreløbig uden løn, da gehejmeråd Moth ikke gærne befatter sig med 193 pengesager, men etatsråd Meier har lovet at tale hans sag, hvad dette angår. M. har gentagne gange, når A. M. har spist hos ham, udtalt sin velvilje for ham og ligeledes omtalt T. med stor agtelse; A. M. ser gærne, at T. for M. antyder, at A. M. påskønner hans gunst: »den ene hånd vasker den anden«. Meddeler, at amtmanden i Bergen er død, og at der går stærke rygter om fred; J. Lauerentzen samler dokumenter til oplysning for en ny udgave af Saxo på dansk, som han vil forlægge; Orcades er så godt som færdige. Beder T. medtage forskellige bøger, når han kommer til København, og at lade Asgeir Jónsson afskrive Ynglingatal bogstavret — med alle abbreviaturer og bogstavformer — efter det ene eksemplar af Snorre Sturlason og lige så nøjagtig konferere det bogstav for bogstav med det andet eksemplar, samt Noregs konungatal efter Flateyjarbök, udført med lignende nøjagtighed. Endvidere udbedes afskrift af stedet om Are frode i Heimskringla-fortalen, ligeledes nøjagtig konfereret, og stedet, hvor Skjöldunga saga nævnes. Minder om T.s løfte om udlån af en islandsk dömabök og nævner i en efterskrift, at dersom T. endnu har i forvaring de gamle Stavanger-breve, som A. M. har set hos ham og som han i sin tid lånte Bartholin, vilde han gærne, at de medtoges, for at han endnu en gang kan gennemse dem.

Monsieur!

Fyrir einum edur tveimur postum skrifadi eg hönum litin sedil til alleinasta ad lata Hann vita, ad eg lifde og lide án slisa; mun sa same Hönum nu i hönd kominn vera. Nu effter því eg veit, ad hann, sosem upprigtugur vinur, alltid particeperar i því, sem mier geingur i hag, so skrifa eg þenna, Hann þar med ad lata vita, ad Hans Majest, sidan hefur giört mig til Archiv-Secreterer, hvad ed nu lirir 8 dögum expederadist; þar eru ad vísu i minne bestalling eingen laun specificerud, efftir því Geheime Raad Moth, sem mier hier til hialpad hefur, ogiarnan sig med peningasaker befattar, þo samt hefr Etats-Raad Mejer lofad mier þar uti ad vera minn patron, ad eg til subsistence nockud af hilmer fáe, hveriu eg og treiste. Sa góde madur lætur sig alltid, þá til hans kiem (eg hefe vered þar nockrum sinnum til bords), forlyda med, ad hann mier góds unne. Til Monsr. hefr og þar talad ordid, heil reputerlega uppa Monsieurs sídu; vel giörde hann, ef einhverntíma, þa Mejer tilskrifar, med einu orde umgiæti, ad eg Hans gunst til mín Monsr. hefde vita lated, so veit hann i þad ringasta, ad eg hans faveur forstend og umhirde: manus manum lavat. Frierter aungvar eru hedan ad skrifa, nema ad Hans Nielsen, Amtmadur i Biörgvin, er firer fám dögum burtdaudur. Menn tala her sterkt um frid, hvad þar af verdur, vill tiden utvisa. Monsr. Johan Lauerentzen er nu totus i ad colligera document til ad illustrera Saxonems. 194Grammaticum, sem hann vill uppa ní uppleggia uppa dönsku med Notis ¹; Orcades eru so gott sem ferdugar. Hia Etats-Raad Mejer sa eg hans bref sidsta gang, hvar af eg fornám, ad hann tilstundande vor ætlar sier hier nidur ad koma, hvar vid eg mig storum gled, og óska lucku uppa reisuna. Vid höfum firir nockrum tíma halfveiges accorderad um Sames Britanniam, sem hann i Eingelsku hefr; vilie hann nu vera af med hana firir eitthvad annad, þa kann hun med ad filgiast. Mín Hverar Saga og Helmoldus munu og med ad sama affturkoma, so framt sem brukud eru, annars meiga þaug vel bída, hellst Helmoldus, sem eg her kann til láns ad fá, þa þörf hefe. Monsr. vered so góder ad lata Asgeir firer ydar afreisu utskrifa accuratissimè (nempè observando omnes abbreviaturas, ductusqve literarum) Ynglingatal ur ödruhveriu Exemplarenu af Snorra Sturlusine (eg meina bara vísurnar um þa Svensku konga, enn ecke prosam sem á milli þeirra stendur), og þa þad so er afskrifad, þad sama conferera eins accurat, bokstaf firir bokstaf, med hinu exemplarenu, ad eg þad so ölldungis correct fá kunni. Eins accurat villde eg og giarnan afskrifad fá þad Noregs kongatal, sem stendr i liodum i Flateyrbok afftanvid Orkneinga Sögu. Eg hefe þad sialfur, enn ei so accurat sem eg óskade, og kann mig þar firer ei þar uppa ad forlata. Sie og nockur inscriptio þar uppe ifer i membrana, þá bad eg hun mætti vel i agt takast. Firer þad Þridia bid eg hann mier afskrifads unna þess ur formálanum ifer Snorra Sturluson, sem talar um Ara froda, og ad þad sama qvam accuratissimè confererast meige med ödru exemplarenu, soframt sa formáli i badum stendur. Item villdi eg giarnan fá þann heila passage ur Snorra Sturlusine (hann stendr framarlega ibland þeirra Svensku konga), er Skiöldunga Saga i nefnest. Þessum bonafiölda bid eg Monsr. ei reidast; kann eg eitthvad hia mier ad finna, sem hönum kunni þienanlegt ad vera, skal þad hier á mot til reidu vera. Monsr. hefr til forna lofad mier til láns eirnre lislendskre Dómabók; verde hun lirer, ódur enn Monsr. heiman reiser, þá bid eg hun medferdast meige. Eg man nu eckert sierlegt, sem papierenns. 195kunne med ad fillast, enda því med allzkyns heilla óskum samt qvediusendingu til Asgeirs Jonssonar, og forblif i det öfrige

Arne Magnusson II, 1.

13

Monsr.

Vôtre tresobeissant et tresoblige
serviteur
A. Magnussen.

Kiöbenh. d. 27. Febr. —97.

Magnússon, Arní , *Arne Magnussen - Brevveksling med Torfæus (Þormóður Torfason)*,

Et Monsr. Þaug gömlu Stafangurs bref, sem eg hia honum sá og hann Salig Bartholin tilforna liede, ennu i sinne geimslu hefur, villde eg giarnan bidia, ef ei allfor stor besverlighed gjorde, ad hann þaug med ser taka villdi, uppa það eg þaug ennu einngang ifersjá kynni, encore adieu!

A Monsieur.
Monsr. Thormod Torfvesen
Historiographe du Roy
a
Stangeland.

franco
Stavanger.